

Република Србија

Апелациони суд у Новом Саду

Гж2. 45/16

28.01.2016.године

Н о в и С а д

Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени грађански суд, у већу састављеном од судија овог суда Душице Шалић као председника већа, Верице Бајић и Ђуре Тамаша, као чланова већа, у правној ствари тужиље Р. Ј. из С. М. ул..... .., против туженог З. Ј. из С. М. ул..... .., ради развода брака и супружанског издржавања, одлучујући по изјављеној жалби туженог против пресуде Основног суда у Сремској Митровици П2 166/15 од 05.11.2015.године, у нејавној седници већа одржаној 28.01.2016.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Жалба туженог се као основана УСВАЈА, па се пресуда Основног суда у Сремској Митровици П2 166/15 од 05.11.2015.године у ожалбеном делу (став 2) којим је одлучено о обавези туженог да учествује у издржавању тужиље УКИДА и спис враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном првостепеном пресудом разведен је брак парничних странака закљученгодине у С. М. (став1 пресуде), те је тужени обавезан да тужиљи на име супружанског издржавања плаћа месечно новчани износ од 3.000,00динара почев од 05.11.2015.године па убудуће и то тако што је у обавези да доспеле неисплаћене рате издржавања плати одједном, а наредне до сваког 15. у наредном месецу за претходни месец и то путем поште на адресу тужиље, с тим што ће таква обавеза туженог трајати две године почев од дана правноснажности пресуде, све то у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Део тужбеног захтева тужиље за супружанско издржавање преко досуђеног износа од 3.000,00 динара до траженог износа од 10.000,00 динара је као неоснован одбијен, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене пресуде у делу којим је одлучено о обавези туженог да учествује у издржавању тужиље као своје бивше супруге тужени је изјавио жалбу оспоравајући основаност овог дела тужбеног захтева, те истичући да тужени није у могућности да пружи супружанско издржавање тужиљи у досуђеном износу са разлога што је исти незапослен, односно остао је без посла, о чему говори и решење о отказу уговора о раду које је приложено уз жалбу туженог те је предложио да се побијана пресуда преиначи и одбије захтев тужиље као неоснован.

Одговор на жалбу није достављен.

Жалба туженог је дозвољена, благовремена и основана.

Према стању у спису и утврђењу првостепеног суда, у првостепеној пресуди, а полазећи од датих разлога у истом првостепени суд налази да су се стекли услови да се у смислу примене одредбе чл. 41. Породичног закона брак парничних странака разведе, те да се тужени обавезе да тужиљи на име супружанског издржавања плаћа новчани износ од по 3.000,00 динара месечно почев од дана 05.11.2015.године па убудуће, а у трајању од две године. Ова обавеза туженог је настала основом чињенице да је тужиља незапослено лице, иста је пријављена Служби за запошљавање, да је тужиљи умањена радна способност с обзиром да је утврђен други степен тешкоћа и препрека у раду, иста живи у заједници код својих родитеља у њиховој кући, мајка јој је домаћица док отац ужива пензију у износу од 19.000,00 динара. Тужиља нема ни покретне ни непокретне имовине, и нема довољно средстава за издржавање, с обзиром да остварује право на социјалну помоћ у износу од 2.789,00 динара и то у ограниченом трајању од 09.03.2015. године до 09.12.2015. године. Економске прилике туженог су далеко повољније, исти је у радном односу. Запослен у „С. с.“ у С. М. и има своју кућу и нема обавезу да издржава друга лица, а имајући у виду висину зараде коју тужени остварује то су се стекли услови да се исти обавезе да доприноси издржавању тужиље у досуђеном износу на чега га је суд и обавезао применом одредбе чл. 151. ст. 1. Породичног закона Републике Србије а вези са применом одредбе чл. 163. истог Закона те је одлучено на начин као у изреци своје пресуде.

Код таквог стања ствари у поступку одлучивања по изјављеној жалби туженог овај суд налази да је жалба туженог основана. Наиме, уз жалбу је тужени доставио решење о отказу уговора о раду који отказ му је утврђен са даном 3.11.2015. године а ово решење о отказу уговора о раду тужени је запримио 17.11.2015. године. Побијана првостепена пресуда донета је дана 5.11.2015. године а тужени с обзиром на то када му је уручено решење о отказу уговора о раду исто није могао презентовати до закључења главне расправе као доказ који би утицао на доношење првостепене пресуде односно обавезивање туженог да учествује у издржавању своје бивше супруге.

У конкретном случају дакле имајући изнето у виду ради се о испуњености услова предвиђеним одредбом чл. 372. Закона о парничном поступку с обзиром да приложеним доказом уз жалбу тужилаца следи да без своје кривице није могао да га изнесе, односно приложи до закључења главне расправа а како се ради о новом доказу који је постојао и у време закључења главне расправе, то је суд при доношењу своје одлуке морао имати у виду и ову чињеницу. Имајући у виду чињеницу да је тужени уз жалбу доставио доказ који је постојао и у време првостепеног пресуђења а који указује

на чињеницу која се мора респектовати током поступка одлучивања по захтеву тужиље, а која се односи на то да је туженом престао радни однос због отварања стечајног поступка у фирми у којој је тужени запослен, то се основано поставља питање испуњености услова за примену одредбе чл. 167 Породичног закона на коју указује и жалба туженог.

Наиме, обавеза издржавања супружника која је регулисана одредбом чл. 151 Породичног закона у ст. 3 каже да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника. Ову законску одредбу првостепени суд ће у наставку поступка имати у виду када буде одлучивао поново о захтеву тужиље за супружанско издржавање.

Следом свега изнетог ваљало је жалбу туженог као основану усвојити те побијану првостепену пресуду укинути и спис вратити на поновни поступак и одлучивање применом одредбе чл. 392 ст.2 а у вези са чл. 372 ЗПП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Душица Шалић

зто.